

הידברות

עונת שבת

פרשת נח | גליון 272 | ד' מרחשוון תשע"ז

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

אתר הידברות החדש

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ שרה בת נרקיס ואהרון | לע"נ סעדיה סיאני
בן יחיא | לע"נ אסתר כהן בת מרים | לע"נ נזר יהזקאל בן מוניר
לרפואה שלימה דינה בת אסתר להקדשת העלון חיגיו: 073-2221388

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
18:02	17:23	16:11	ירושלים
17:59	17:25	16:27	תל אביב
18:00	17:23	16:19	חיפה
18:03	17:25	16:30	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

2 הרב זניאל בלס מוציא הקנגורו

4 הסיפור של ולדר מתנה חלומית

7 הרבנית ימימה מזרחי המסר של נח

השם של שם

שלושת בניו של שם, שהם המקור לכל משפחות העולם, מייצגים גם שלוש גישות שונות הרווחות באנושות כולה

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

גמורה לרצון בוראו, והוא משכין את הבורא יתברך בביתו. זוהי בחינת שם, אבי האומה העברית, אשר עליו כתוב: "וישכון באהלי שם".

השני, קיצוני לצד האחר, הוא חם. שמו מעיד עליו כי לבו להוט אחר היצר הרע. לכן נאמר עליו ועל זרעו: "ארור כנען, עבד עבדים יהיה לאחיו" - אדם שיצרו מושל בו הוא בבחינת עבד, שהרי הוא משועבד ליצרו ואפילו לאנשים אחרים לריצו מאווייהם.

האדם השלישי אינו שקוע בהתבהמות זולה כמו חם, אבל נמשך אחר היופי החיצוני של העולם ולומד חכמות חיצוניות במקום ללמוד תורה. אדם זה עלול להיות מרשים בחיצוניותו, אבל חסר מאד בפנימיותו, ואף יכול להגיע לשפל נורא. וכפי שידוע שהיו מאומות העולם אנשים שוחרי מוזיקה ואמנות, ועם זאת היו רוצחים שפלים מבלי שיחושו שום סתירה בין הדברים. אלו שלוש הגישות לחיים בעולם. גישת עמנו, עם ישראל - זרעו של שם, היא להציב את רצון ה'

יתברך כמטרה המרכזית בכל תחומי החיים, ולא רק כעניין נילוה ונספח לחיים. ככתוב: "וישכון באהלי שם". גישה זו, של התבטלות מוחלטת לרצון ה', מעניקה לאדם הדרכה מאוננת בכל תחומי החיים, בהיותו חי על פי "הוראות היצרן" במדויק, ומביאה את האדם לחיי אמת טובים ומאושרים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. שבת שלום.

פ רשת נח, כקדמתה פרשת בראשית, מתארת מצב התחלתי של תוהו ובוהו - אך הפעם מהפך החברתי והמוסרי של בני האדם, ולאחר מכן, בזעיר אנופין, מעין בריאת העולם מחדש.

מיד בתחילת הפרשה מפרטת התורה את תולדותיו של נח: "וַיֵּלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת שָׁם אֶת חָם וְאֶת יֶפֶת" (בראשית ו, י), ולא לחינם. בסופה של הפרשה מציינת התורה שלאחר המבול והכחדת האנושות, כל אחד מאנשי העולם מעתה הנו בהכרח צאצא של אחד משלושת הבנים של נח. וכפי שמתארת התורה את כל התולדות והמשפחות שמהן נפוצו שבעים האומות, אשר לכולן שורש אחד: נח ושלושת בניו.

מלבד עובדה פשוטה זו, כל אחד מבני נח מייצג גישה שונה לחיים, והעולם נחלק לשלושה סוגי אנשים, היונקים מאופיים של שלושת בני נח. הדבר נרמז במילה

'את', הרומזת על ריבוי, הסמוכה לשמו של כל אחד מבני נח: "אֶת שָׁם אֶת חָם וְאֶת יֶפֶת". שהרי יכולה היתה התורה לכתוב "וַיֵּלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים, שָׁם וְחָם וְיֶפֶת". אך התורה רצתה לרבות שנח ילד את שם - עם כל בני האדם ההולכים בדרכו, את חם - ואת כל בני האדם ההולכים בדרכו, וכך גם את יפת. הסוג האחד, הוא האדם הבוחר ללכת בדרכ ה' מתוך התבטלות

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

בכיר נחשב לדבר פגום, כיון שיש שם חומרי ניקוי ואין אדם שאוכל מן הכיור. ולכן, על פי הדין מותר להשתמש במדיה כלים לכלי בשר וחלב, מאותו הטעם - שיש חומרי ניקוי עם הפעלת המדיה, ואם תהיה בליעה, הרי טעמה פגום.

● **כאשר מתכננים מטבח, האם יש חובה ליצור בו מקום לשני כיורים נפרדים?** זכינו בדורנו, דור דעה, שברוב הבתים יש שני כיורים לבשר וחלב בהפרדה, וזו חומרא רצויה וטובה, אע"פ שאינה מעיקר ההלכה, כיון שכל מה שמונח

הקטניות יש להניחם במיזר ע"ג משטח נקי ולראות שאינם גוועים. ואעפ"כ, בדיעבד אם כבר נתבשל המאכל - אין לאוסרו באכילה, אלא יש להביט היטב במאכל כדי לוודא שאין בו חרקים.

● **הכנו תבשיל אורז, ולאחר מכן התברר ששכחו לברור אותו לפני הבישול. מה דין התבשיל?** כל הקטניות והקמחים חייבים בניפוי לפני הכנתם לבישול ואפיה. את הקמח יש לנפות בנפה שיש בה 50 מ"ש,

הרב עמנואל מזרחי . הרב אליהו עמר . הרב שי עמר . הרב ראובן זכאים הרב יצחק גבאי . הרב יגאל כהן . הרב מרדכי לוי . רפאל יוספז . מרדכי חזיזה

הוגי בית עם מיטב המרצים
אצלכם בבית או בקהילה!
להרצה בנ"ל: זוגיות | חינוך ילדים | תורה ומדע | אסטרולוגיה | קבלה | שם האדם ועוד...

להזמנת מרצה / רב חיגיו: **073-2221-290**
ללא עלות!
מתאים לערבי חיזוק, ראש חודש, ערבי הג'ועד...

ליאור שטרן
אוכן לחימה 'קונג פו'

אברהם סיני
גר צדק קצין חיזבאללה מלבנון

יהודה פרץ
הכומר שהתגייר

חנן לדרמן
שחקן טלוויזיה לשעבר

העלון טעון גניזה | נא להימנע מקריאת המודעות הפרסומיות בשבת

כיצד הגיע הקנגורו לאוסטרליה?

כיצד הגיעו הקנגורו לאוסטרליה והפינגוויין לאנטרקטיקה לאחר המבול?

איתן שואל:

"שלום. כידוע יבשות כמו אוסטרליה ואנטרקטיקה מופרדות מיבשות אחרות ומוקפות ים. התורה מספרת שתיבת נח נחה בהרי הארט שבטורקיה. אז כיצד הגיע משם הקנגורו עד לאוסטרליה והפינגוויין עד לאנטרקטיקה? תודה".

שלום איתן, ותודה על שאלתך. תחילה אזכיר את הראיות המדעיות למבול: - צפייה בשטח כדור הארץ מעידה על אסונות

לנו על ראשית האנושות והמבול.

כעת לשאלתך:

עולמנו מורכב ממספר לוחות שעל גביהם יושבים האוקיינוסים והיבשות, הנקראים בשם "הלוחות הטקטוניים". לוחות אלה נעים באיטיות כל הזמן, וכך היבשות מתרחקות זו מזו במשך אלפי שנים, תהליך הנקרא בשם "נדידת היבשות", ומתרחש עד היום הזה. תנועה פתאומית של הלוחות גורמת לרעידות אדמה וגלי צונמי קטלניים. התנועה של הלוחות עשויה להיות איטית או פתאומית כפי החלטתו של הבורא יתברך.

בתורה מסופר כי במהלך המבול "נבקעו כל מעיינות תהום רבה" (בראשית ז, יא), ניתן להבין זאת כבקיעה של הלוחות הטקטוניים שבתחתית הים, מה שיכול להסביר שתי תופעות: את תהליך נדידת היבשות מיבשה אחת בראשיתית, ואת יצירת המבול מתוך גלי צונמי אדירים אשר כיסו את כל היבשות למשך שנה שלמה, עד שהמים חזרו אל הים: "וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב, ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום" (בראשית ח, ג).

המשך בעמוד 5...

טבע גדולים ועצומים שפקדו אותו בעברו. הממצאים החומריים מעידים על היכחדות המונית ופתאומית של מיליוני בעלי חיים, כמו גם יצירה אדירה של קניונים ותהומות במהלך הקטסטרופה הזו.

- קונכיית ושלדי דגים נמצאים בכל מקום בעולם, אפילו על ראשי הרי ההימליה והר האוורסט, במדבריות ובשליגים. זו עדות שאכן ים כיסה את היבשות והכחיד בדרכו את בעלי החיים.

- גם ההיסטוריה האנושית מעידה על המבול. התברר שכל התרבויות בעולם, אף המרוחקות ביותר זו מזו, מספרות סיפורים עתיקים על תיבת נח והמבול, למרות שלא היה ביניהן אף קשר תרבותי. עוד מעניין לציין שכל ההיסטוריה האנושית הכתובה והמתועדת של תרבויות העולם מגיעה רק עד 4300 שנה ולא יותר. בתקופה זו הופיעו לראשונה אימפריות ומדינות, ספרים וכתבים, ואין שושלות וספרי היסטוריה מלפני כן.

- וכמובן הראיה הגדולה ביותר נודעת מתוך אמיתותה של תורתנו הקדושה המבוססת על ההתגלות האלוקית בפני כל עם ישראל. אנו בוטחים בלב שלם בתיעוד ההיסטורי הנאמן שאלוקים גילה

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

יכול להיות דבר כזה: איסור ריבית בבקבוק קולה

זה, האם קולה קרה נראה כחפץ יקר יותר או לא, והרבה אנשים הסכימו שהם רואים בקולה קרה חפץ השווה יותר מקולה רגילה.

והוסיף שם, שמסתבר שיש בזה איסור, אולם בימות החורף נראה שתלוי במנהג המקום, שיש מקומות שגם בחורף מעדיפים האנשים לשתות קולה קרה, והיא נחשבת כחפץ יקר יותר, ויש מקומות שאינו נחשב לשום מעלה, ואדרבה, אין האנשים שותים קר מחשש הצטננות וכדו', ואם כן, במקומות שאינו חשוב יותר מסתבר שאין בזה שום איסור.

אולם אם מתנה עמו ואמר לו בשעתה ההלוואה שיחזיר לו קולה קרה, פשוט שיש בזה איסור - שהרי

ביום שישי שמתי לב ששכחתי לקנות בקבוקי שתיה לשבת, והשעה היתה מאוחרת כדי לקנות בסופר השכונתי. פניתי לשכן שהלווה לי כמה בקבוקי קולה רגילים, ואני החזרתי לו ביום ראשון בדיוק אותו מספר של בקבוקי קולה אך הם היו קרים. השכן לא הסכים לקבל אותם, וטען שיש בזה ריבית האם נכון הדבר?

הנה בימות הקיץ נראה ברור שנחשב לתוספת, שבימים חמים נחשב קולה קרה כחפץ יקר יותר, ואף בחנות מבקשים עליה יותר, והוא כמחזיר יותר.

וראיתי בספר "תשובות בהלכות ריבית" (בריית פנחס עמוד קמ), שכתב ששאל את תלמידיו כמה פעמים בעת מסירת שיעורים מה נראה להם בענין

מפרש שמחזיר לו בקבוק קר רק בגלל ההלוואה ומחשיבו יותר ממה שמחויב, וכמו שבשעת הלוואה אם התנה המלווה "אני נותן לך קולה רגילה, אבל אני מבקש שתחזיר לי קולה קרה" ברור שיש בזה איסור, שכל תנאי שמתנה עם הלווה שצריך לעשות עמו, יש בזה איסור. ועל כן בכל האופנים שיש בזה חשש אזי אם יש לו גם קולה קרה וגם קולה שאינה קרה - בוודאי יחזיר לו הקולה שאינה קרה ולא את הקולה הקרה. ואם יש לו רק קולה קרה ימתין כמה שעות עד שיפיג הקרירות שבה ואז יחזירנה למלווה. ואם ממחר לדרכו ואין לו זמן להמתין, יכול להחזיר למלווה כשהבקבוק קר, ויאמר לו שאינו מקנהו עד כמה שעות כשיפיג קרירותו, ובזה יוצא מכל חשש.

סיכום ההלכה: בימות הקיץ - קולה קרה עולה יותר וגם אנשים מחשיבים אותה יותר, אסור להחזיר לו קרה. ואם יש לו רק בקבוק קר - ימתין עד שיפיג הקרירות ויחזירנו. ואם ממחר לדרכו יכול לתת אותו כשהוא קר ויאמר למלווה שלא יקנהו עד שיפיג הקרירות.

ובימות הגשמים - תלוי במקומות, אם אנשי המקום רגילים גם אז לשתות קר והוא נמכר יותר בחנות אסור להחזיר הבקבוק כשהוא קר. ואם אין אנשים שותים קר בימות החורף ואינו נחשב לחפץ יקר יותר - מותר להחזיר לו קולה קרה. אולם אם התנה בתחילת ההלוואה שמבקש שיחזיר לו קולה קרה - יש בכל אופן איסור בזה. כמו כן, אם הלווה מפרש בשעת פירעון שיחזיר לו קולה קרה תחת הקולה שאינה קרה שלקח ממנו - בכל אופן יש איסור בזה.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים: 073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

בהשתתפות: הרב זמיר כהן | הרב שמחה כהן | הרב נתן רוזן ר' חנן לדרמן | ר' שמעון פרץ | הגב' רחל בולטון

מבין נושאי הקורס: בניית הרצאה, שפת הגוף, תקשורת עם הקהל, חזון מטרה, אסטרטגיה וטקטיקה, פחד קהל, עזרי הרצאה, סיפור, משל הומור ועוד...

הקורס בין 5 מפגשים בימי ראשון החל מ- י"ט חשוון 20/11/16 | בין השעות 17:30-21:30 (התכנסות בשעה 17:00) באולמי בית הידברות | רח' אריה שנקר 20 פתח-תקוה

לפרטים והרשמה: 073-222-1-300

לאור הפצאה נפתח

קורס הכשרות מרצות

כגודל הצער - השכר

הניסיונות בעולם הם כמו חדר כושר: ככל שאתה מתאמץ יותר, כך אתה מתפתח ומתחזק יותר

יקרקר קצת יותר מאוחר. אנשים רוצים לישון! "ממש מצטער" אמר הבעלים, "אבל זה תרנגול, ואני לא יודע איך לשנות לו את השעון הפנימי". למחרת התעורר השכן חמש דקות לפני חמש. הוא היה עצבני, בעוד חמש דקות יתחיל הסיט הקבוע. איך אפשר לסבול את זה!?

ניגש השכן הכועס לחצר הסמוכה, תפס את התרנגול בגרונו, והחל לסובב את ראשו... בעל התרנגול, שהתעורר בבהלה, צעק: "מה אתה עושה לתרנגול שלי?!"

"אני רק מכוון אותו לשמונה..." ענה השכן. המתקה הינה, כאמור, השלב של זיהוי ה'רצוי' ועבודה להשגתו. כדי להגיע לרצוי צריך להתאמץ. צריך לנקוט עמדה, ובהתאם לכך, לעשות את המעשים שיקדמו אותנו לעבר המטרה.

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "פסיפס - אומנות הזוגיות - כלים מעשיים להצלחה בחיי הנישואין" חייגו להדברות שופס: 073-222-12-50

נושם בהנאה את האוויר הצלול, ושמה. לעומתו, מטפס-ההרים השני היה קצת עייף. הוא התיישב ברכבת, העולה אל ההר, נרדם, וירד בתחנה שליד הפסגה. אין צורך להרחיב לגבי ההבדל בתחושות. העשייה העצמית, עם כל המאמצים וההתגברות שהיא מצריכה, גורמת סיפוק ושמחה. בנוסף לכך, עלינו לזכור שכל הקשיים והניסיונות שהאדם עובר בחייו - תפקידם לבנות אותו, לחשל אותו, ולגרום לו לגדול. ממילא, חשיבות העשייה העצמית היא ראשונה במעלה.

המעשה בתרנגול

אדם אחד גידל תרנגול בחצר, כדי שיהווה עבורו שעון מעורר. בכל בוקר, בשעה חמש, התרנגול היה מתחיל לקרר בקולי קולות. אחד השכנים, שגר בסמוך, סבל מאד מקרקורי התרנגול. "אי אפשר להמשיך ככה", אמר השכן לבעלים של התרנגול. "תעשה, בבקשה, משהו כדי שהתרנגול

בשבוע שעבר הסקנו כי ככל שאדם מתאמץ יותר - הן מבחינה פיזית והן מבחינה רוחנית ונפשית - בעשיית המצווה, השכר שלו גדול יותר. ניתן לומר זאת גם לגבי הסיפוק והשמחה שיש לאדם מעשיית המצווה.

ויתרה מכך: ככל שהמאמץ גדול יותר, הסיפוק הינו רב יותר. כדי להמחיש את הדבר, נתאר לעצמנו שני מטפסי הרים, שהטיפוס אל פסגת ההר הוא עבורם מטרה וגם הנאה. אחד מהם טיפס והעפיל במדרון התלול, התגבר על מכשולים, התאמץ למרות הקושי, והגיע לפסגת ההר הגבוה. הוא עומד שם,

בעל או ארכיאולוג?

העצה הכי טובה בקשר זוגי היא לשחרר, להבליג. אם חופרים יותר מדי ומבקשים דו"ח על כל מעשה של בן הזוג - התוצאות לא יאחרו לבוא

שההיפך הוא הנכון, ואדרבה זה גורם לפעמים לריחוק יותר מאשר לקירוב, וגם כאן יש לנקוט את הכלל של - 'יִישָׁן'.

מחן הסיבות לכך?

בדרך כלל, הבעל פחדן. התהליך של הצירים, הכאבים והלידה, יכול להחליש אותו עד שלפעמים הוא נזקק לטיפול. כבר קרה שצוות טיפול נמרץ נכנס לחדר לידה לא בגלל היולדת אלא... בגלל שהבעל התעלף.

ואפילו אם נאמר שהבעל הזה חזק ולא יתעלף... עדיין ישנה סיבה חשובה נוספת: הלידה היא תהליך טראומטי ולא סימפטי. היולדת עוברת שתי טראומות, אחת נפשית והשנייה פיזית. ועל בני הזוג להשתדל לפגוש את בני הזוג במיטבם, ולא במצב של טראומה. נא לזכור שבחדר לידה יש צוות של מומחים שיועדים לטפל במצב, והם לא זקוקים לנוכחות של הבעל כלל. (מה עוד, שלפעמים הוא גם מפריע).

האמת היא שכל אשה מגיבה אחרת בשעה שהיא מרגישה את הציר האחרון שלפני הלידה, וזה יכול להיות לא נעים. בעל שעומד ורואה מחוזה כזה, עלול לפתח תחושה של סלידה ודחיה. קוראים לזה 'שריטה'.

אין בעיה בכך שבעל ילווה את אשתו ללידה, אדרבה, זה יכול באמת לקשר ביניהם ואני דווקא מעודד זאת. אבל לעמוד ממש לידה בשעת הלידה, זה לא מומלץ. ואם הוא בכל זאת מתעקש, אז יש לסגור את הווילון סביב מיטת היולדת.

כיום, לכל חדר לידה יש דלת חיצונית פרטית, ושם הבעל יכול לחכות. עצם הידיעה שהבעל נמצא מעבר לדלת, נותנת לאשה תחושת בטחון ורוגע.

מעוניינים לשתף אותנו בסיפור התשובה שלכם? צרו קשר בדוא"ל shira@hidabroot.org

אותם, הם תמיד מחפשים את הדפקט, את החור ואת הקרע... קניתם חליפה, תשמחו בה, למה לחפש חסרונות?

קיימת תופעה נפוצה, שאחרי כמה שנות נישואים האשה מתחילה לחשוב לעצמה: אני כל כך מאוכזבת ממנו... ממש פספסתי איתו את החיים שלי... ובמשך הזמן פניה נעשות חמוצות כמו לימון, לאט לאט היא מקבלת צבע שחור מסביב לעיניים, והיא מסתובבת בבית כמו נמר בכלוב...

גברת, מספיק. יש לך בעל, תשמחי בו. יש כאלו שאין להן בעל. "והרי הוא לא עושה מה שאני רוצה", היא טוענת. אז מה? אז זה? אז... מספיק.

ולא די שהיא לא שמחה בבעלה היא גם לא מרוצה מהילדים. אמא אחת הצביעה על בנה ואמרה: "אתה רואה את הילד הזה? הוא יצא לי לא מוצלח". היא חושבת שילד זה עוגת שמרים... תחילי לשמוח במה שיש לך, תפסיקי לחפש בעיות.

גם אצל הגברים יש אכזבות. הכרתי אדם שהיה נשוי למעלה מארבעים שנה. כל בוקר הוא קם ואמר: לא בטוח שעשיתי את הצעד הנכון... אני עוד לא יודע אם זו זאת או לא זאת...

תיכף הוא עוזב את כדור הארץ לגמרי, והוא עוד לא יודע אם זו זאת...

בואו נשמח בבן הזוג שקיבלנו... ועל כגון זה אמרו חז"ל: 'אִיהוּ עֵשִׂיר? הַשְּׂמַח בַּחֲלוּקוֹ'. חלקו זהו זיווגו.

'יִישָׁן' - חדר לידה

אופנה מודרנית התפתחה בדורנו. אשה הולכת לחדר לידה ומבקשת מבעלה שיהיה נוכח בשעת הלידה, יעודד אותה, יתמוך בה ויסעד אותה וכו'. על פניו הרעיון נראה טוב, ולכאורה זה יכול לאחד ולקשר אותם יותר. אבל אם נתבונן לעומק נראה

שכינה ביניהם

מאת הרב אבנר קוואס

ישנם בני זוג שמיד אחרי החתונה יוצאים ל"מסע חיפושים" של המומים והדפקטים של בן הזוג, בטענה שאם הם יכירו אותם יותר הם יתקרבו יותר זה לזה. זוגות כאלה נהוג לכנות בשם 'ארכיאולוגים'. את מחלקת הארכיאולוגיה צריך להרדים! והסיבה פשוטה, מי שמחפש מומים בסוף מוצא! וכשהוא מוצא נוצרת אצלו תחושת דחיה וסלידה. נמצא שהגילוי היה בעוכריו וגרם לו להתרחקות וחוסר הערכה.

מיד אחרי החתונה היא יוצאת למסע חיפושים ומבררת אלו חסכים הוא סוחב אתו מהילדות... כנראה השכן צעק עליו, אימא שלו נשכה אותו, והגננת צבטה אותו...

והוא? הוא מחפש במה היא דומה לאימא שלה וכמה היא מזכירה לו את המשפחה שלה...

ישנם בעלים ממש כבדים. האשה רוצה לדבר קצת עם חברה בטלפון. לא עוברת דקה והוא עושה פרצופים: "נו, כמה זמן? תנתקי כבר... אני לא אשלם על השיחה הזאת..." ואחר כך הוא שואל את עצמו: למה אני לא מרגיש כלפיה כלום?

ישנם אנשים שלמרות שהם קנו חליפה שהולמת

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? הירשמו עכשיו, וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חייגו עכשיו: 073-2221388

עריכה: צוריאל גביזון | עריכה גרפית: שני מויאל | ניהול תוכן: דודו כהן | הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואתי שמיר

אוהבים את הידברות? עונג שבת?

מתנה חלומית

אדם זר מתדפק על דלת חנות קטנה, מספר שנתקע ללא מזומנים ומקבל סכום קטן שיאפשר לו להגיע לביתו. חודש לאחר מכן מתברר לבעלי החנות כי מדובר באיש אמיד, שלא ירגע עד ששייב להם עשרת מונים מהטובה שגמלו עמו. וכמו חלום שרבים חולמים, הם נפגשים וגם מקבלים - מתנה חלומית...

רוצה לתת לכם מזגן לחנות. שמתי לב שיש שם מזגן ממש עתיק ואני בטוח שהוא אינו מצליח לקרר, אני חושב שמזגן גדול וחדש יהפוך את החיים שלכם לנעימים יותר וגם, מי יודע, אולי יביא עוד לקוחות..."

אמי התרגשה מאד. בתחילה ניסתה להתווכח אתו, אמרה שהוא עצמו יכול להשתמש בנקודות, אבל הוא התעקש ואמר שאין לו מה לעשות בנקודות וחבל שהן ילכו לאיבוד.

מובן שידענו שהוא יכול להשתמש בנקודות בעצמו וכי זו הדרך שלו לתת לנו אפילו בלי שנרגיש שהוא נתן משהו.

אמי ניסתה לומר לו: "אולי תיתן את המזגן לבית הכנסת?" אך הוא ענה לה: "אני דואג לכם ואולי אנסה לארגן משהו גם לבית הכנסת".

הוא שאל את אמי: "אולי את צריכה עוד משהו חוץ מזה?" אמי אמרה: "בשום פנים ואופן לא". הוא הודיע לה שהביא אתו מהצפון ארגז תפוחים משובחים, תאנים, וגם ארגז קטן של שמן זית זך לכבוד החג. "זו מתנה ממני ומרעייתי, כי לעולם לא נשכח את הטובה שעשיתם לי, הכסף שנתתם בלי לצפות שאחזיר".

אמי אמרה: "תעשה לי טובה, אתה מגזים, זה היה באמת מכל הלב, ממש מכל הלב".

עמית ביקש מאמי לשלוח מיד משהו לקניון כדי לקבל את המזגן. הוא אמר שהוא נמצא עם משאית ופועלים ורוצה לסיים עם העניין עוד היום. אמי העבירה אליו את השופרפת.

הוא שאל אותי מי אני. אמרתי שאני הבן של נעמי. הוא החל לשבח אותה: "יש לך אמא מיוחדת, צדיקה, עם לב רחב, היא עזרה לי בשעות הקשות שלי". הוא סיפר לי את הסיפור, אף שידעתי אותו על פה, וכשניסיתי להמעיט בחשיבות המעשה אמר: "תבין, אדם שיש לו כסף, הבושה הכי גדולה זה לבקש כסף. שלא תדע לעולם. ולעזור לאדם זר, לתת לו מאה שקל ועוד במתנה, זה משהו שלא רואים כמוהו, אין לי מילים אחרות".

הגענו במונית, אבי, אמי ואני, לא לפני שוידאיתי אצל הוריי שנתנו את מאה השקלים במתנה ולא כהלואה. אחרת, זו הייתה שאלה של "ריבית".

בשערי הקניון התקשרנו למספר של עמית. הוא אמר שיצא עם המשאית לקנות מרצפות, אך השאיר אחד מהפועלים. הוא הנחה אותנו בטלפון אל החנות ואמר שהפועל שלו שם. אכן, פגשנו באדם בשם איתי שהיה אדיב מאד ואמר שהבוס שלו מדבר עלינו טובות ושהוא ייתן לנו את הנשמה. לאחר מכן הסתובבנו אתו שם והצבענו על המזגנים שאנחנו מעוניינים בהם. אבי התחיל לומר לו דבר תורה, אך הוא אמר לאבא שלי: "תשמע, אדוני, אולי תמסור לי את דברי התורה אחר כך, אנחנו צריכים להזדזר כי ערב חג ואנחנו חייבים לעוף לצפון".

בחרנו את המזגנים, איתי אמר: "תשאירו הכל בשבילי, הם יגיעו אליכם בהובלה ישר הביתה

להודות

להם על העזרה

ועל הדרך שהם עשו זאת. "תדעי לך

שאני ממש מתרגש", אמר לאמי כשדמעות בעיניו. "הרי את כלל לא מכירה אותי, את נותנת לי במתנה סכום שהוא גדול מכפי שאני צריך".

אמי ענתה לו שכל עם ישראל הם אחים וחברים, ואיש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק. "אם יהודי לא יסייע ליהודי בשעת מצוקה, אז במה הוא אח וחבר?".

עמית התרגש מאד, אמר שהוא אינו מאמין שיש בעולם שלנו אנשים כאלה. "אני מבטיח לך שאחזיר לכם על הטובה שלכם פי כמה וכמה. את עוד לא מכירה אותי".

וכך נפרד בפה מלא מחמאות ותשבחות.

חודש לאחר מכן, בדיוק כשאני בחנות, מתקשר עמית. "את זוכרת שהייתי אצלכם לפני חודש?" "ודאי שאני זוכרת", אמרה אמי, "אני מקווה שהגעת בשלום".

ומה אומר עמית אם לא כך: "תראי, אני לא סתם מתקשר. לא שכחתי את החסד שעשיתם אתי, פשוט חיכיתי להזדמנות שאהיה שוב במרכז. אני נמצא כעת בקניון בפתח תקווה ורציתי לפגוש אתכם כאן כדי לומר לכם חג שמח ולהודות לכם על החסד הגדול".

אמי אמרה לו: "עזוב, זה בסדר, יהודי בצרה - עוזרים לו, זהו".

אבל עמית התעקש: "תראי, גברת, זה לא משהו לוויכוח בכלל. כל החודש חיכיתי לרגע הזה. אשתי ואמי יכעסו עליי אם אני חוזר בלי להשיב לכם על הטובה הזו. אני יודע שלא חיכיתם שאחזיר, אבל תאמיני לי, זה אפילו לא יעלה לי שקל".

הוא ממשיך: "אני נמצא כאן בחנות גדולה של מוצרי חשמל, כמו שסיפרתי לך יש לי עשרה צימרים גדולים בצפון, לאחרונה קניתי עוד חמישה ופה אני עורך את כל הקניות הקשורות במוצרי החשמל, מקררים, מזגנים, מקפיאים, מיקרוגולים וקומקומים חשמליים. בגלל הקנייה הגדולה אני צובר אלפי נקודות ואין לי מה לעשות בהן, אני

ה

סיפור שלי חשוב

עד מאד, ובוודאי יביא תועלת גדולה וחשובה לכל הקוראים. התלבטתי מאד אם לספרו, כי יש בו פרטים לא כל כך נעימים, ובדרך כלל לא מקובל לספר סיפורים כגון אלו, אך הגעתי למסקנה שהתועלת מהסיפור שווה את זה.

מספר ימים לפני ליל הסדר נסעתי להוריי היקרים, במטרה לסייע להם בעבודה הקשה של ניקוי החנות שלהם לפני חג הפסח.

להוריי יש חנות קטנה שממנה הם מתפרנסים בקושי.

תוך כדי עבודה, הטלפון של החנות מצלצל. אמי ענתה: "שלום" ולאחר מכן אמרה: "כן, עמית, אני בהחלט מזהה את הקול".

כדי להבין מי זה עמית, אני צריך לחזור חודש אחורה. מדובר באדם שנראה אמיד ביותר על פי לבושו. הוא הגיע לחנות, סוער, כאוב ונבוך מאד. הוא אמר לאמי: "תסלחי לי, גברת, אני בבעיה קשה, אני מהצפון וכמעט לא נשאר לי כסף לחזור. ממש לא נעים לי, כי אני אדם שלא חסר לו כלום וכעת נתקעתי בלי מזומנים ובלי כרטיס אשראי שנתתי לאשתי. לא נעים לי לומר לכם, אבל פשוט אין לי כסף לחזור הביתה. אני מסתובב כאן בערך חצי שעה ולא יודע למי לפנות, אתם נראים לי אנשים חמים וטובים, ואם תוכלו לתת לי סכום פעוט שיחזר אליכם - אשמח מאד".

אמי שלפה מיד שטר של מאה שקל והודיעה לו כי היא נותנת לו את השטר במתנה ואין צורך להחזיר.

הוא נרגע מהיחס החמים ומהמילים המרגיעות של אמי - שהיא באמת אישה מיוחדת וטובת לב מאין כמוה - ונענה לבקשתו של אבי להכין לו כוס קפה שחור.

התברר שיש לו שורה של צימרים במושבה מגדל. הוא סיפר שהוא תורם לשיבה ידועה בבני ברק ולנוזקים שונים.

הוא נפרד מהם בחמימות, ציין שאין לו מילים

מהיום יש לך אפוא!
 מחלקת 'שלום בית' - ארגון הידברות
 מנחי 'שלום בית' מנוסים יעניקו לכם הדרכה זוגית
 בנושאים שונים: < תקשורת זוגית < נישואים שניים < הדרכה זוגית לבעלי תשובה
 < מערכת היחסים עם הורי בני הזוג < גישור על פערים בין בני הזוג על רקע דתי ועוד...
 לתאום פגישה באזור מומרים: 073-222-1-310
 דיסקרטיות מובטחת!

כיצד הגיע הקנגורו לאוסטרליה?

היבשות מתרחקות זו מזו, ופירוש הדבר שבעבר הן היו קרובות יותר - והיה ביניהן מעבר רציף. עדות היסטורית לכך נמצא בעובדה שהאינדיאנים (הילידים האמריקנים) הגיעו ליבשת אמריקה למרות שלא היה להם ספינות, הם הלכו ברגל. בעבר אוסטרליה הייתה קרובה יותר לאינדונזיה ויבשת אסיה, כך בני אדם נדדו ברגל עד לאוסטרליה (הילידים האוסטרלים). בני אדם הלכו ברגל, וכמותם, בעלי החיים נדדו לאחר המבול ליבשות השונות שהיו עדיין מחוברות בקצותן.

עד עצם היום הזה ניתן לראות במפות את השבילים המאפשרים מעבר בין היבשות. כל החוקרים מסכימים שבני אדם הגיעו ליבשות השונות ברגל באמצעות אותם שבילים. אך מאז היבשות המשיכו להתפצל במשך 4000 השנים הבאות. ההתפצלות הגדולה של היבשות התרחשה ככל הנראה במהלך המבול, כאשר נבקעו כל מעיינות תהום רבה, והלוחות הטקטוניים נעו בפתאומיות, מאז ועד היום היבשות ממשיכות להתרחק זו מזו. הזוהר הקדוש כותב: "ארץ אחת ממש הוציאו המים, וממנה נתהו ז' ארצות כדאמרן" (זוהר חדש, כרך א, פרשת בראשית, דף כא).

מאחר שהעולם הוא כדור, ניתן להראות כיצד היבשות איפשרו ביניהן מעבר רציף. כך לדוגמה, אם נביט היטב במפת העולם נראה כי יבשת אסיה (הממוקמת בצד הימני של המפה) ניתן לעלות מעלה עד לסיביר שברוסיה, ומשם להמשיך בקו ישר עד לאלסקה (שנמצאת בצד השמאלי של המפה). קשה להאמין שכל מה שמפריד כיום בין רוסיה לאלסקה הוא רק 55 מייל של ים). מאלסקה ממשיכים לקנדה ויורדים לאמריקה. כך היה ניתן להגיע בעבר מאסיה אל יבשת אמריקה ברגל!

כמו כן, מסין היה ניתן לרדת לאיי הודו, ומאיי הודו לגינאה החדשה, ומשם ליבשת אוסטרליה. באנטרקטיקה לא התיישבו מעולם בני אדם, אך נמצאים בה פינגוונים וחיות ים אחרות. ישנם עד היום שרידים של איים רצופים בין יבשת אמריקה הדרומית התחתית ביותר עד לאיי סטלנד הדרומיים שביבשת אנטרקטיקה. פינגווינים נצפו שוחים כ-3000 מייל בחודש, מה גם שהמעבר בין היבשות היה גדול יותר בעבר, והקלו את נדידתם בין האיים. ראינו פעם נוספת כיצד המדע מגלה התאמה מלאה לתורה.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

את הסכום הזה רק כדי להוכיח שהחשדנות שלו מוצדקת.

נסענו הביתה. אבי ישב קדימה עם מצב רוח של פורים, ואמי ואני מאחור עם פנים של תשעה באב. * * *

הנסיעה הסתיימה. ירדנו מהמונית, אבי שילם בשמחה - לא משהו שקורה לו ביום-יום - ועשינו את דרכנו לחנות. הוא ספק הלך, ספק רקד בצעדי מחול, ואמי הייתה שבורה לגמרי. כשהגענו לחנות, העוזתי לשאול את אבי בכבוד ובעדינות: "אבא, לשמחה מה זו עושה?" אבי אמר: "תיכנס לחנות ותבין". הוא פתח את החנות, נעמד מאחורי הדלפק, ואמי ואני המתנו למוצא פיו.

"תראה", אמר, "אתה יודע שאני אדם חשדן. ברגע שכן אדם שנראה כל כך אמיד סיפר סיפור שנשאר בלי כסף - כבר חשדתי. לאנשים עשירים יש מספיק כסף אפילו בשביל לנסוע חינו, אבל לא רציני לפגוע בתמימותה של אמא, לכן הנחתי לה לתרום לו מאה שקל. כשהוא התקשר שוב, החשדנות שלי גברה. החלטתי לנהוג

במנהג כבדה וחשדה".
"אבל נראה לי שבסוף גם אתה נפלת בפת, כי הכסף שנתת לו היה יותר בכיוון של 'כבדה'. לאן נעלם ה-'חשדה'?" אמרתי לאבי.

"לא, בני היקר", השיב אבי, "דווקא הכסף הזה היה גם 'כבדה' וגם 'חשדה'".
אמי ואני הבטנו במבט האומר: "איך זה יכול להיות?"

"בוא ותבין: כיבדתי אותו ואת רצונו לתת לנו שני מזגנים בזכות הנקודות, והייתי צריך להתאמץ לשמור את ה'חשדה'. ברגע שהגעתי לנקודה שבה אני צריך לשלם כסף מכיס, הגיע ה'חשדה', ובגדול".
"אם חשדת, מדוע נתת לו את כל הכסף?" אבי ניגש אל הקופה הרושמת העתיקה והכבדה, ואמר: "אתה זוכר מה אני מניח שם?"
ודאי שזכרתי. האזור שבו ממוקמת החנות של הוריי הוא אזור שהאוכלוסייה שלו מורכבת מעובדים זרים שרובם שוהים בלתי חוקיים. מפעם לפעם משלמים לאבי בשטר שמתברר כמזויף. ברוב הפעמים הוא עולה על זה, אך קורה שהוא נופל בפת. את השטרות המזויפים הוא אוסף מתחת לקופה הרושמת.

"לפני שעזבנו, לקחתי חבילה של ניירות משם", אומר אבי, "וכשהבחור ביקש כסף להובלה, אמרתי לעצמי: 'אתן לו מאותם ניירות, והיה אם תהיה אכן הובלה, אתן למוביל 800 שקל ואודיע לו שה-800 שברשותו מזויפים, ואם לא תהיה הובלה - נתתי כמה ניירות שממילא אין לי מה לעשות אתם, בתקווה שהנוכל הזה יסתבך עם הכסף המזויף ויגלה שלא אותי הוא סידר אלא את עצמו'".
זה הסיפור על נוכל ערמומי, על אמא תמימה ובעלת חסד, ועל אבא שיודע גם לכבד וגם לחשוד...

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהדברות שופס - 073-222-1250

וההתקנה תהיה מחר".

איתי הוסיף שההובלה תעלה 800 שקל וניסה להתקשר לבוס שלו, עמית. הוא היה נבוך מאד, כי לא היו לו 800 שקלים וגם לא היה בטוח שהבוס שלו יאשר את זה. בסוף אבי השיג את עמית והוא אמר: "תגיד לאיתי שישלם את ההובלה ואני אתן לו", אבל איתי אמר שאין לו גרוש.

"אין בעיה", אמר עמית לאבי, "תן לו 800 שקל. תחכו שם. הוא יארגן את ההובלה ואני מגיע בתוך חצי שעה ואשלם לך". אבי אמר: "עזוב, לפחות שההובלה תהיה על חשבונך", אבל עמית ענה: "אם נותנים - זה עד הסוף, אני מתחנן בפניך, אל תברח". אבי הוציא 800 שקל מזומן ונתן לאיתי. איתי רשם את הכתובת שלנו ואת כל הפרטים ואמר: "תחכו לעמית, הוא מאד ישמח לראות אתכם פנים אל פנים".

ישבנו וחיכינו שם על ספסל. אמי הייתה בעננים. אמרה לי: "זה ממש חלום, כמו סרט רודר, לא מציאותי ממש. לא מאמינה שיש אנשים כאלה, תאמין לי, עשיתי זאת ממש לשם שמים בלי לקבל שום תגמול".

רק אבא שלי שתק. הבנתי אותו. אבא שלי הוא חשדן גדול. הוא כל הזמן לא האמין לעמית, וכעת ראה שהחשדנות שלו הייתה לשווא.

חצי שעה עברה. עמית עדיין לא הגיע. אבי רצה להתקשר, אך אמי אמרה לו: "לא יפה, מותר לו לאחר בכמה דקות". ארבעים דקות, שעה. אבי החליט להתקשר למספר.

במקום צליל ענה קול: "המספר שחייגת אליו איננו מחובר".

אבי חשב שטעה והתקשר שוב. "המספר שחייגת אליו איננו מחובר".

אמרתי לו: "אבא, חכה, זה לא יכול להיות, תן לי לנסות". ניסיתי מהסלולארי שלי, וכששמעתי פעם ופעמיים שהמספר אינו מחובר, הבנתי שפשוט עבדו עלינו.

אמי התמימה והצדיקה הסתכלה עלינו, ולאט לאט הבינה מה שמוחה וגם מוחי סירבו להאמין.

אמרתי לאמי: "אמא, ישנם אנשים משונים בעולם, שמציגים עצמם כצדיקים אבל מסתבר שהם נוכלים".

"אולי קרה משהו?" שאלה אמי, אף שהיה ברור שהיא מבינה שקרה משהו.

* * *

השאלה התמימה הזו כנראה עשתה משהו לאבא שלי, והוא התחיל לצחוק צחוק מתגלגל, מעולם לא ראיתי צחוק כך. אבי הוא איש שתקן, לא מוציא מילה מיותרת מהפה, טיפוס חשדן, כבר אמרתי.

הוא צחק צחוק בלתי נשלט שגרם לאנשים מסביב להיסחף אחריהם. הם לא ידעו מדוע, אבל מספיק לראות בן אדם צוחק כל כך חזק כדי לצחוק אתו. זה היה הזוי, אמי התמימה והצדיקה מתחילה להפנים שהאיש הנחמד הזה אינו אלא נוכל, ואבי פשוט צוחק כאילו זכה זה עתה בפייס. לא ידעתי מה שימח אותו כל כך, חשדתי שהיה שווה לו להפסיד

יקרה, הזמיני אחת ממרצות הידברות לערב שכולו תודה והודיה שאת וחברותיך לא תשכחו במהרה לירב ויקודים ופטרולת חליל התודה מתחילה בחייוג שלך: **073-2221290**

מודה אני במסמנות בידיים שלי!

התודה פותחת שערי שמיים

בריאות תקוה שלום בית שפע שמחה משפחה זיווג פרנסה ילדים חיים חברים אהבה אכזרות מניח על מקו 100

"קרא אלי את הבת, ברצוני להחליף עמה כמה מלים".
 נרגש עזב הבחור את הבית הצנוע, וכעבר זמן קצר שב עם הבת המדוברת.
 "שמעתי, בתי, כי חזרת בתשובה לבדו", אמר מרן בנעם.
 "אכן! אשרה הבת."
 "האם ברור לך, כי בהיותך נשואה לבעל בן תורה, תצטרכי להסתפק במועט?" שאל מרן. הבת הנהנה בראשה.
 "ימה באשר לקשר עם הורני, שאינם שומרים תורה ומצוות?" שאל מרן.
 "אין לי דבר וחצי דבר אתם!" היתה הבת נחרצת, "איני רואה עצמי קשורה אליהם עוד!"
 "האם לא תבקרי אותם, ותשאלי לשלומם?!" התעננו מרן. "לא! הם חלוציים, ואיני רוצה לדעת עליהם מאומה!" אמרה הבת.
 "אהה!" לחש מרן, כמו לעצמו. הוא נפרד מן השניים לשלום, ובקש מן הבחור כי יעלה לביתו, בערבו של יום.
 בשעת ערב עלה הבחור אל הבית, ונדהם לשמע דבריו של מרן. "מדותיה של הבת גרועות ביותר! ברח מן השדוד הזה, כמו מאש!"
 "מדוע?!" השתומם הבחור, "נהלא היא מוכנה למסור את נפשה למען התורה!"
 "כפויט טובה היא כלפי הוריה מולידיה! זו אינה דרך התורה, וזו אינה דרך התשובה! אין כאן תשובה, אלא מרידה והתקסטה!" אמר מרן.
 בלב כבד חזר בו מהחלטתו, כהוראתו של מרן, ואולם, כעבר זמן קצר התברר לו בכאב, עד כמה צדקו דבריו של מרן.
 הבחורה שחזרה בתשובה והתקרבה ליהדות, שבה והתרחקה מכור מחצבתה, ופרקה מעליה על תורה ומצוות...

כפויט טובה!

בשעת ערב עלה הבחור אל הבית, ונדהם לשמע דבריו של מרן. "מדותיה של הבת גרועות ביותר! ברח מן השדוד הזה, כמו מאש!"

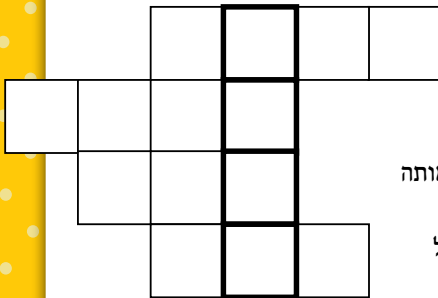
מעשה בבחור ישיבה, שהגיע לגיל שדוכים, ושדכנים החלו להציע בפני הוריו הצעות מהצעות שונות.
 אחת ההצעות נשאה חן בעיני הבחור. היתה זו בחורה, שנולדה בבית רחוק מתורה וממצוות, ואולם, בשנים האחרונות החלה להתקרב ליהדות. לבדה עשתה הבת את דרכה בעולם התשובה, ואט אט נתקה כל קשר עם בני

משפחתה. עתה מחפשת היא את זוגה, עם בחור ישיבה, שקדן ובעל מדות טובות.
 נפגש הבחור עם הבחורה, והשניים ראו עצמם כמתאימים זה לזה. אלא, שהבחור, קדם שהחליט באופן סופי להשיב בחיוב, קם ועלה אל ביתו של מרן ראש הישיבה, לקבל את ברכתו.
 הבחור שטח לפני מרן ראש הישיבה את ספרה של הבת, ושאל לדעתו על השדוד.
 ראש הישיבה שקע בהרהורים, ואחר כך אמר:

רכישת הספר 'מרן הרב שך' בהדברות שופס חייגו: 073-222-12-50

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתוב מלא

1. מילה נרדפת בפרשה לפתח-לאור, אשנב (בכתיב מלא).
2. שמו של העץ שממנו בנה נח את תיבתו: "תבת עצי- _____" (בכתיב מלא)
3. מה הביאה היונה בפיה לאחר שחלה אותה מהתיבה בפעם השנייה? עלה - _____
4. מילה נרדפת בפרשה למילים לערב ולבלבל הוא: "כי-שם _____ ה' שפת כל-הארץ"

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש את הטעם לכך שבגיננו נחתם גזר דינם של אנשי דור המבול לפי פירוש רש"י. _____

מה בפרשה?

תיבת נח

שלום לכם ילדים יקרים! בפרשת נח מספר שה' לא היה מרצה מאורחות החיים בעולם. זאת, מפני שבני האדם עושים בו חטאים רבים ובפרט - גזל. לכן מביא עליהם ה' את המבול. המבול מחריב את העולם. אך ה' מצוה את נח, שהיה הצדיק היחיד בכל הדור לבנות תבה גדולה ולהכניס בה את כל סוגי בעלי החיים, וכך נח ומשפחתו נצלו.
 בתום המבול שולח נח עורב, ולאחר מכן יונה כדי לבדק את המצב מחוץ לתבה. כאשר היונה חוזרת עם עלה של זית בפיה, יודע נח שקלו המים. ה' נורת ברית עם נח ומשפחתו, ומבטיח להם שהמבול לא יחזור. ה' נותן לברית אות - הקשת בענן. בסיומה של הפרשה מספר על מגדל בבל. לאחר בריאת העולם דברו כל בני האדם בשפת הקדש, וכך העולם היה מלכד. באמצעות הכח המלכד הזה בנו האנשים מגדל גבוה שראשו בשמים. ה' לא רצה בכך, ולכן בולל את השפה של בני האדם, ויצר ממנה שפות שונות.

למקום נוח יותר. חז"ל מבהירים כי הגלות הזו - תולשת באמת את האדם ואת הסובבים אותו ממקומם! מעניין שדווקא בזמננו, תופסות דרמות כ"הישרדות" או כליאה של אנשים ב"תיבה" מבודדת בהשגחת "אח גדול" ובעיקר - שתיית אלכוהול - את לב הצעירים. כנראה, זהו דור המחפש נוחות ונחמה, מבלי להבין שהמדובר בייאוש נורא ובמיצאות המבשרת מבול, חלילה.

היחידות שידעו לצאת מתפיסה של 'הישרדות' לתפיסה של המשכיות וחיות - היו הנשים. נח לא רצה להביא ילדים לעולם, הוא "כבש את מעיינו" (מנע ילודה) עד שהיה בן חמש מאות. לידו, במצב של דור העומד להימחק, מיותרת. הרי שבביל מה ללדת ילדים אל עולם מסובך ואכזר? מוטב לעסוק בהישרדות! רק רעייתו הנעימה, נעמה, מנעה מנח למנוע ילודה: היא ידעה שבהישרדות גרידא, לא יישאר מן העולם שריד, ואכן בזכותה נולדה מחדש האנושות כולה! נעמה יודעת שגם במצבי ייאוש יש עתיד, ובמקום לשבת ולבכות את ההווה - יש לבקש ולבכות על עתיד טוב יותר.

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהידברות שופס! 073-222-1250

סוד הבריאות האתיופי

כשמגיעים אלי מטופלים בני העדה האתיופית ומפרטים לי את המזון שהם אוכלים, אני מגלה שכמעט בכל הרכב תזונתי ישולב 'קמח טף'. ממנו יכינו מאכל בשם 'אנג'רה' שמסתבר שזהו המאכל הנפוץ והמרכזי ביותר באתיופיה. האנג'רה היא מעין פיתה גדולה שטעמה חמצמץ העשויה מגרגרי 'טף'. היא מזכירה מעט את המאכל התימני "לחוח". ממנו יכינו גם את ה"דאבו" שהוא לחם הנאכל בשבתות וחגים ועוד כהנה וכהנה מזונות שונים.

גרעיני הטף הם בעצם סוג של דוחן (סוג דגן). בשנת 1996 הכריזה ממשלת ארה"ב על הטף כ"מזון - על". מה מביא מזון לקבל הגדרה של 'מזון על'? להגדרת "מזון על" זוכה רק מאכל בעל איכויות בריאותיות שהן הרבה מעבר לתזונה הרגילה והבסיסית. מזונות אלו מהווים מקור איכותי למינרלים, חלבונים, ויטמינים ואנזימים, חומרים נוגדי חמצון וחומרים חיוניים אחרים **שלא ניתן לקבלם בתזונה היום** יומית הרגילה שלנו. ואכן, בהמשך המאמר נוכל להיווכח עד כמה צודק לכנות את הטף כ"מזון על".

הטף הוא מזון נטול גלוטן, דבר שמתאים מאוד לחולי צליאק ולעוד רבים הרגישים לגלוטן אף שאינם מוגדרים כחולי צליאק. הטף הינו בעל ערך **בסיסי** בשונה מדגנים נפוצים יותר כגון חיטה, כוסמין, שעורה ושיפון הנוטים יותר לחומציות ואף **המכילים גלוטן**. הגלוטן בדגנים נדבק לדפנות המעיין ועלול להיות בסיס להפרעות עיכול שונות, אלרגיות שונות, מפריע לספיגה יעילה של המזון ועוד הפרעות בריאותיות שונות. ככלל רצוי שהמזון שלנו יהיה יותר בסיסי מאשר חומצי, וכאמור הטף יכול לתרום לכך.

הטף מכיל את כל שמונה החומצות האמיניות (חומר מוצא לבניית החלבונים בגוף) החיוניות לגוף האדם. הוא עשיר בברזל, מגנזיום, סידן, חלבון וויטמינים וקל מאוד לעיכול. ב-100 גרם טף יש כמות של ברזל, סידן וחלבון המצויה ב-10 ביצים. לטף יש השפעה נוגדת סוכר וכולסטרול. במיוחד ניתן להשיג השפעה זאת בדרך בה מכינים מהטף את האנג'רה כלומר, התססת הקמח על ידי שמרי בר וחידקים המצויים באוויר החופשי. ניתן להכין מקמח הטף פיתות, לחמים ובעצם כל מה שניתן לאפיה.

המקור לטף הוא בעיקר אתיופיה, שם הוא גדל בתנאי מזג אוויר ייחודי. אולם, לאחר שערכו התזונתי נודע בעולם, מדינות שונות מחפשות מקומות עם תנאי אקלים דומים לתנאי האקלים שבהם גדל הטף באתיופיה, כדי שניתן יהיה להציעו לציבור רחב יותר. אליהו שכטר הוא אירידיאלוג ומטפל טבעי

לא להישרדות, כן להמשכיות

מה רע כמעשים ההישרדותיים של נח, ומדוע עם ישראל לא נקרא על שמו?

נח נועד להיות המנחם הגדול, של בני דורו ושל עצמו. כשנולד, אמרו בהקלה: "זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידנינו!". בשלושה מצבי ייאוש, לימד נח הישרדות: ראשית, כשהצמיחה האדמה קוץ ודרדר - המציא נח לבני דורו את המחרשה. בפעם השנייה, כשעמד העולם להימחק במבול, 'הינדס' נח תיבה ובאמצעותה - שרדה האנושות, ולבסוף, כשיצא נח מן התיבה ומביט בחורבן הנורא, הוא נוטע כרם ומתנחם מצעריו באמצעות היין המשכית. עם זאת, אי אפשר לומר שנח השאיר אחריו מורשת מפוארת: רק המבול נקרא על שמו ('מי נח') וגם... הגויים ('בני נח'). מדוע? מפני שהישרדות איננה מטרה על פי התורה. הנחמה הינה רק תחנת ביניים בדרך לגאולה - ולא תחליף לה! כשאדמה מצמיחה קוץ ודרדר, המחרשה היא רק בגדר 'משכך כאבים', נחמה פורתא! ואכן, כשירד המבול 'נימחוה שלשה טפחים של מחרשה' דווקא! אדם הראשון הבין היטב שכשאין האדמה מצמיחה, יש לעמוד בתפילה ואין נחמה אחרת! לשרוד בתיבה מבודדת כש'אֶחָבִי המבול' - גם זה אינו מצב רצוי וטבעי, והאלכוהול, נתיב הבריחה המנחם לרגע - מזיק לדורות. 'ישכר ויתגל', במדרש: בגלל שכרותו של נח, נגזרה גלות לדורות על עם ישראל. מה הקשר? אדם המתנחם באלכוהול, מעיד על עצמו שכרגע, אין המציאות והמקום בו הוא נמצא נוחים לו ועל כן הוא 'גולה'

מגדל בבל שלנו

מה משותף לסלפי לדור הפלגה ולכרישים?

הנה אחת הכותרות החדשותיות ההזויות שנתקלתי בהן: יותר אנשים מתו מצילום סלפי מאשר מתקיפה על ידי כריש. באחת הידיעות שסיכמה פעם את השנה בעיתונות הבין-לאומית דווח כי שמונה אנשים מתו מתקיפת כריש, לעומת שנים-עשר שנהרגו במהלך ניסיונות צילום סלפי יצירתיים. מה הקשר לפרשה? ובכן, לא רק סיפור תיבת נח המפורסם מופיע בה, אלא גם מגדל בבל. "הִבֵּה נִבְנְהָ לָנוּ עִיר וּמְגִדָּל וְרָאֵשׁוּ בְשָׁמַיִם", אומרים לעצמם האנשים אחרי המבול, "וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם". הם מתחילים להשתמש בטכנולוגיה חדשה (אז היה מדובר באבנים וסלעים) כדי לבנות מגדל ענק וגבוה של הנצחה ופאר. ואת מי ניצח המגדל? את המבול ואת הלקחים שלו? אולי הבית הגדול הזה ישמש למגורים, ללימוד ולחינוך ילדים? לא. הבניין החדש והמשוכלל נועד לפאר את עצמם - "ונעשה לנו שם". היכולת הטכנית הופכת אצלם מאמצעי לתכלית.

המדרש מתאר בצבעים עזים כיצד בניית המגדל נעשתה אצלם למשימה החשובה מכול: "אם נפל אדם ומת - לא היו שמים לב אליו. ואם נפלה לבנה אחת - היו יושבים ובוכים ואומרים: אוי לנו, אימתי תעלה אחרת תחתיה?". הם לא בכו על אדם שנפל אל מותו במהלך הבנייה, אבל התאבלו מרות על בלוק של איטונג שנסדק.

הסטטוס היהודי

מאת סיון רהב-מאי

פרופ' נחמה ליבוביץ' כותבת, כי לא רק בתקופות קדומות בנו מגדל כזה, שראשו בשמים. זה לא סיפור היסטורי. בכל דור, לדבריה, יש מגדל בבל. בכל דור יש סכנה של שעבוד לטכנולוגיה העכשווית, והאלילות, הסגידה, עדיין קיימת בתוכנו. "האדם מנצל את החכמה שנתן לו האלוקים כדי לעשות לעצמו אלוהים אחרים, מכל מיני סוגים, ובעיקר - כדי לעשות את עצמו לאלוהים, ולפאר את גדולתו", היא כותבת.

היא נפטרה הרבה לפני שאנשים החלו גם למות על קדושת הסלפי.

את ספרה החדש של סיון רהב-מאי 'הסטטוס היהודי' ניתן להשיג בהידברות שופס: 073-2221250 ובאתר הידברות

5 כוכבים

נופש ירושלמי

בחלון המפואר רמדה רנסנס י-ם
18-19 נובמבר | י"ז-י"ח חשון | פרשת וירא

סופ"ש רחני עם מיטב המרצים

הידברות מזמינה אתכם לחווית שבת באווירה ירושלמית מרוממת

בהשתתפות הרב **זמיר כהן**
הרבנית **ימימה מזרחי**

מספר החדרים מוגבל

הבטיחו את מקומכם **073-2221270**

המתנה האולטימטית עבורך ולנשים הקרובות אליהן!

מה בסניק?

- < דבר תורה מחזק לכל פרשיות השבוע
- < סגולות מיוחדות בחגים
- < תפילות < זמני שקיעה
- < הרבה מקום לכתוב בכל יום
- < חיבור מעשי לחגים ומועדים < משפטים מחייכים < איורים וכו'...

להזמנות חייגו: **073-222-12-50**
Shops.Hidabroot.org

היומן

שכולנו חיכינו לו

יומן שנתי לאשה מאת הרבנית **ימימה מזרחי**

ט"ו-י' כסלו 9-10/12 פרשת "ויצא"

- ארוחות גורמה מפוארות
- ממיטב מטעמי שף הבית
- בריכה מקורה ומחוממת
- חדר כושר
- חדרים מפוארים ומאובזרים

שבת חורפית

זוגיות וחינוך ילדים

בנושא: **באווירה רחמנית מרוממת!**

בחלון המפואר

קיבוץ לביא

הרצאות מרתקות לאורך השבת עם הרב **אבנר קוואס**

הבטיחו את מקומכם **073-2221270**
מספר המקומות מוגבל

